

do Parlamento Europeo e do Consello, do 27 de xaneiro, sobre novos alimentos ou ingredientes alimentarios, estes alimentos ou ingredientes alimentarios non deberán:

- a) Presentar un perigo para o consumidor.
- b) Inducir a erro ó consumidor.
- c) Diferir dos alimentos ou ingredientes alimentarios ós que vaian substituír, ata o extremo de que, desde o punto de vista nutritivo, o seu consumo normal sexa nutritivamente desfavorable para o consumidor.

As sementes e plantas de viveiro de variedades modificadas xeneticamente ou os produtos derivados delas, destinados a utilizarse como alimento ou ingrediente alimentario, só poderán utilizarse para tal fin, cando estes alimentos ou ingredientes alimentarios sexan autorizados de acordo co disposto no Regulamento (CE) 258/97, ou cando as decisións de autorización as adopte o Comité Permanente de Sementes e Plantas Agrícolas, Hortícolas e Forestais da Unión Europea, seguindo as especificacións técnicas e científicas que este dictar, debendo ter en conta os criterios establecidos no parágrafo anterior, así como os principios de avaliación contidos no citado Regulamento (CE) 258/97.»

6. Ó final do número 33 engádese o parágrafo f) seguinte:

- «f) Polo que se refire á adecuación da denominación dunha variedade determinada, aplicarase o artigo 63 do Regulamento (CE) 2100/94, do Consello, do 27 de xullo, relativo á protección comunitaria das obtencións vexetais.»

Disposición adicional única. *Condicions especiais para a inscrición de variedades de conservación.*

O réxime xeral establecido para a inscrición de variedades no Regulamento xeral do rexistro de variedades comerciais seralle tamén de aplicación ó procedemento de inscrición de variedades de conservación, sen prexuízo das condicións especiais que fixe o Comité Permanente de Sementes e Plantas Agrícolas, Hortícolas e Forestais da Unión Europea.

No procedemento de inscrición oficial tomaranse en consideración características e requisitos de calidade. En particular, os resultados de probas non oficiais e os coñecementos adquiridos gracias á experiencia práctica durante o cultivo, a reprodución e a utilización e as descrições detalladas das variedades e as súas correspondentes denominacións tomaranse en consideración, tal como se lle notificasen ó Instituto Nacional de Investigación e Tecnoloxía Agraria e Alimentaria e, en caso de seren suficientes, darán lugar á exención do exame oficial. Unha vez admitida unha raza ou variedade autóctona, esta incorporárase á correspondente lista de variedades comerciais coa mención «variedade de conservación».

Disposición transitoria primeira. *Regulamento comunitario sobre variedades modificadas xeneticamente.*

O procedemento establecido neste real decreto, relativo á realización dos ensaios de variedades modificadas xeneticamente, establecido nos artigos 29 ó 34 do Real decreto 951/1997, do 20 de xuño, polo que se aproba o Regulamento da Lei 15/1994, do 3 de xuño, de réxime xurídico da utilización confinada, liberación voluntaria e comercialización de organismos modificados xeneticamente, co fin de previlos riscos para a saúde humana

e o ambiente, deixará de aplicarse no momento da entrada en vigor do Regulamento comunitario ó que se fai referencia na alínea 3) do artigo 6 da Directiva 98/95/CE, do Consello, do 14 de decembro.

Disposición transitoria segunda. *Normas para a concesión de autorizacións provisionais de comercialización.*

Mentres non se establezan as correspondentes disposicións comunitarias, as condicións e requisitos das autorizacións ás que se fixo referencia no número 1 do artigo 8 deste real decreto, rexeranse pola normativa actualmente establecida, mentres non se opoña ó disposto neste real decreto.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 3 de marzo de 2000.

JUAN CARLOS R.

O ministro de Agricultura, Pesca e Alimentación,
JESÚS POSADA MORENO

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

4334 *REAL DECRETO 326/2000, do 3 de marzo, polo que se modifican os anexos do Real decreto 1691/1989, do 29 de decembro, modificado polo Real decreto 2072/1995, do 22 de decembro, incorporándose ó ordenamento xurídico español as Directivas 98/21/CE, do 8 de abril; 98/63/CE, do 3 de setembro, e 1999/46/CE, do 21 de maio, da Comisión, destinadas a facilita-la libre circulación dos médicos e o recoñecemento mutuo dos seus diplomas, certificados e outros títulos. («BOE» 55, do 4-3-2000.)*

Mediante o Real decreto 1691/1989, do 29 de decembro, incorporáronse ó ordenamento interno español as Directivas 75/362/CEE, 81/1057/CEE e 75/363/CEE. Tales directivas e as súas modificacións parciais foron refundidas mediante a Directiva 93/16/CEE, a transposición da cal deu lugar a que se dictase o Real decreto 2072/1995, do 22 de decembro, polo que se modificou parcialmente o Real decreto 1691/1989.

Con posterioridade, as institucións comunitarias foron publicando as Directivas 97/50/CE, do 6 de outubro; 98/21/CE, do 8 de abril; 98/63/CE, do 3 de setembro, e 1999/46/CE, do 21 de maio, coa finalidade de modifica-la Directiva 93/16/CEE, do Consello, do 5 de abril, destinada a facilita-la libre circulación dos médicos e o recoñecemento mutuo dos seus diplomas, certificados e outros títulos.

A Directiva 97/50/CE ten por obxecto axiliza-lo procedemento para modifica-las listas das denominacións dos títulos de médico e de médico especialista e a duración mínima das formacións previstas. Tal modificación refírese a un procedemento que atinxe á propia Comisión, polo que non resulta necesaria a súa incorporación ó ordenamento interno español.

Si procede en cambio a transposición das outras tres directivas mencionadas. No que se refire á Directiva 98/63/CE, a súa incorporación faise necesaria pois modifica denominacións de determinadas especialidades médicas, recollidas unhas no capítulo das comúns a tódolos estados membros e outras no capítulo das comúns a dous ou máis estados, incluída España. Introduce ademais esta directiva na lista de especialidades, entre outras, a correspondente a «Neurofisioloxía», incorporada a petición de varios estados membros, entre eles España, para quen a denominación é «Neurofisioloxía Clínica».

É tamén necesaria a incorporación da Directiva 1999/46/CE, xa que, ademais de modificar de novo denominacións de determinadas especialidades comúns a tódolos estados membros ou comúns a dous ou máis estados entre os que se inclúe España, introduce para España e Italia a especialidade de «Medicina Preventiva e Saúde Pública».

Ademais suprime do grupo das comúns a dous o máis estados as especialidades médicas de «Radiodiagnóstico» e «Radioterapia» e inclúeas no grupo de especialidades comúns a tódolos estados membros.

Por outra parte, como consecuencia da incorporación da Directiva 1999/46/CE faise necesaria a transposición da Directiva 98/21/CE. Esta última non fora incorporada ó ordenamento interno español posto que facía referencia ás especialidades de «Medicina Preventiva e Saúde Pública» e «Medicina do Traballo», que ata o momento non estaban incluídas para España na Directiva 93/16/CEE no capítulo referido a títulos de médico especialista comúns a dous ou máis estados membros. Sen embargo, posto que a Directiva 1999/46/CE precisamente inclúe para España a especialidade de «Medicina Preventiva e Saúde Pública», é necesaria tamén a incorporación da Directiva 98/21/CE no que afecta a esta especialidade.

Co fin de manter nun texto único a lista de especialidades e para facilita-la súa consulta, considérase conveniente modificar, actualizar e amplia-los anexos do Real decreto 1691/1989, do 29 de decembro, modificado polo Real decreto 2072/1995, do 22 de decembro, sendo consultados na elaboración desta nova disposición o Consello Nacional de Especialidades Médicas, o Consello Xeral de Colexios Oficiais de Médicos e o Consello Xeral de Colexios de Odontólogos e Estomatólogos.

Na súa virtude, por proposta dos ministros de Educación e Cultura e de Sanidade e Consumo, de acordo co Consello de Estado e logo da deliberación do Consello de ministros na súa reunión do día 3 de marzo de 2000,

DISPÓN O:

Artigo único. *Modificación do Real decreto 1691/1989, do 29 de decembro.*

Modifícase o Real decreto 1691/1989, do 29 de decembro (modificado polo Real decreto 2072/1995, do 22 de decembro), polo que se regula o recoñecemento de diplomas, certificados e outros títulos de médico e médico especialista dos estados membros da Unión Europea, o exercicio efectivo do dereito de establecemento e a libre prestación de servicios, actualizando os anexos I, II, III y IV e substituíndoos polos incluídos no anexo deste Real decreto.

No citado anexo, inclúense as modificacións establecidas polas Directivas 98/21/CE, do 8 de abril; 98/63/CE, do 3 de setembro, e 1999/46/CE, do 21 de maio, da Comisión.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Este Real decreto entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 3 de marzo de 2000.

JUAN CARLOS R.

O vicepresidente primeiro do Goberno
e ministro da Presidencia,
FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ

ANEXO

A nova redacción dos anexos do Real decreto 1691/1989, do 29 de decembro, modificado polo Real decreto 2072/1995, do 22 de decembro, será a seguinte

ANEXO I

Diplomas, certificados e outros títulos médicos

En Bélxica:

«Diplôme légal de docteur en médecine, chirurgie et accouchements»/«Wettelijk diploma van doctor in de genees—, heel— en verloskunde» (diploma legal de doutor en medicina), expedido polas facultades de Medicina das universidades ou polo tribunal central ou os tribunais de Estado do ensino universitario.

En Dinamarca:

«Bevis for bestaet laegevidenskabelig embedseksamen» (diploma legal de médico), expedido pola facultade de Medicina dunha universidade, así como «dokumentation for gennemfort praktisk uddannelse» (certificado de prácticas), expedido polas autoridades competentes dos servicios sanitarios.

En Alemaña:

1. «Zeugnis über die ärztliche Staatsprüfung» (certificado de exame de Estado de médico), expedido polas autoridades competentes, e «Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent» (certificado que acredita que se realizou o período preparatorio como axudante médico), na medida en que a lexislación alemana establece aínda un período dese tipo para completa-la formación médica.

2. «Zeugnis über die ärztliche Staatsprüfung» (certificado de exame de Estado de médico), expedido polas autoridades competentes despois do 30 de xuño de 1988, e o documento que certifique o exercicio da actividade de médico durante un período de prácticas («Arzt im Praktikum»).

En Francia:

1. «Diplôme d'Etat de docteur en médecine» (diploma de Estado de doutor en medicina), expedido polas facultades de Medicina ou as facultades mixtas de Medicina e Farmacia das universidades ou polas universidades.

2. «Diplôme d'université de docteur en médecine» (diploma de universidade de doutor en medicina), na medida en que este acredite o mesmo ciclo de formación que o previsto polo «diplôme d'Etat de docteur en médecine».

En Irlanda:

«Primary qualification» (certificado que acredita os coñecementos básicos), expedido en Irlanda trala superación dun exame cualificativo realizado ante un tribunal competente, e un certificado referido á experiencia adquirida, expedido polo mesmo tribunal, que autoricen a inscrición como «fully registered medical practitioner» (médico xeral).

En Italia:

«Diploma di laurea in medicina e chirurgia» (diploma de licenciado en Medicina e Cirurxía), expedido pola universidade e acompañado polo «diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia» (diploma de habilitación para o exercicio da medicina e da cirurxía), expedido pola Comisión de exame de Estado.

En Luxemburgo:

«Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements» (diploma de Estado de doutor en medicina, cirurxía e partos), expedido polo tribunal de exame de Estado e no que figure o visto e praxe do ministro de Educación Nacional, e «certificado de prácticas» no que figure o visto e praxe do ministro de Saúde Pública.

Nos Países Baixos:

«Universitair getuigschrift van arts» (certificado universitario de médico).

No Reino Unido:

«Primary qualification» (certificado que acredita os coñecementos básicos), expedido no Reino Unido trala superación dun exame cualificativo referido á experiencia, expedido polo mesmo tribunal, que autoricen a inscrición como «fully registered medical practitioner» (médico xeral).

En Grecia:

«Πτυχίο Ιατρικής» (licenciatura en medicina) expedida pola facultade de Medicina dunha universidade, ou pola facultade de Ciencias da Saúde, departamento de Medicina dunha universidade.

En Portugal:

«Carta de curso de licenciatura em medicina» (diploma que sanciona os estudos de Medicina), expedido por unha universidade, así como o «diploma comprovativo de conclusão do internato geral» (diploma sancionando o internado xeral) expedido polas autoridades competentes do Ministerio da Saúde.

En Austria:

«Doktor der gesamten Heilkunde» (diploma de licenciado en medicina) expedido por unha facultade universitaria de medicina, e «Diplom über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin» (diploma de formación de especialista en medicina xeral), ou «Facharzt-diplom» (título de médico especialista) expedido pola autoridade competente.

En Finlandia:

«Todistus lääketieteen lisensiaatin tutkinnosta/Bevis om medicine licenciat examen» (certificado do grao de licenciado en medicina) expedido por unha facultade universitaria de medicina, e un certificado de formación práctica expedido polas autoridades competentes en materia de saúde pública.

En Islandia:

«Próf i læknisfræði fra læknadeild Háskola Islands» (diploma da facultade de Medicina da universidade de Islandia) e un certificado de formación práctica nun hospital, dun mínimo de doce meses, expedido polo médico xefe.

En Liechtenstein:

Os diplomas, certificados e outros títulos expedidos noutro Estado no que se aplique esta directiva e que apareza na relación deste artigo, xunto cun certificado sobre a formación práctica realizada, expedido polas autoridades competentes.

En Noruega:

«Bevis for bestatt medisinsk embetseksamen» (diploma de grao de licenciado en medicina) expedido por unha facultade universitaria de medicina, e un certificado de formación práctica expedido polas autoridades competentes en materia de saúde pública.

En Suecia:

«Läkarexamen» (título universitario de medicina) expedido por unha facultade universitaria de Medicina, e un certificado de formación práctica expedido polo Comité Nacional de Saúde e Benestar.

ANEXO II

1. Diplomas, certificados e outros títulos de médico especialista

En Bélxica:

«Le titre d'agrégation en qualité de médecin spécialiste»/«Erkennungstitel van geneesheer specialist». (Título de admisión en calidade de médico especialista) expedido polo ministro que teña a Sanidade Pública entre as súas atribucións.

En Dinamarca:

«Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallaege» (certificado que outorga o título de médico especialista) expedido polas autoridades competentes dos servizos sanitarios.

En Alemaña:

«Erteilte Fachärztliche Anerkennung» (certificado de especialización médica expedido polos «Landesärztekammern» (colexio de médicos do Land).

En Francia:

1. «Le certificat d'études spéciales de médecine» (certificado de estudos especiais de medicina), concedido pola facultade de Medicina, polas facultades mixtas de Medicina e Farmacia e das universidades ou polas universidades.
2. «L'attestation de médecin spécialiste qualifié» (certificado de médico especialista cualificado), expedido polo colexio de médicos.
3. «Le certificat d'études spéciales de médecine» (certificado de estudos especiais de medicina), expedido pola facultade de Medicina ou as facultades mixtas de Medicina e Farmacia das universidades, on «L'attestation d'équivalence de ces certificats» (certificación de equivalencia destes certificados), expedida por orde do ministro de Educación Nacional.
4. «Le diplôme d'études spécialisées de médecine» (diploma de estudos especializados de medicina), expedido polas universidades.

En Irlanda:

«Certificate of specialist doctor» (diploma de médico especialista), expedido pola autoridade competente facultada para tal fin polo ministro de Saúde Pública.

En Italia:

«Diploma di medico specialista» (diploma de médico especialista) expedido por un rector de universidade.

En Luxemburgo:

«Certificat de médecin spécialiste» (certificado de médico especialista), expedido polo ministro de Saúde Pública, logo do dictame do colexio de médicos.

Nos Países Baixos:

1. «Afgegeven getuigschrift van erkenning in inschrijving in het Specialistenregister» (certificado de admisión e de inscrición no Rexistro de Especialistas, expedido pola «Specialisten-Registratiecommissie (SRC)» (Comisión de rexistro de especialistas).

2. «Getuigschrift van erkenning en inschrijving in het Register van Sociaal-Geneskundigen» (certificado de admisión e de inscrición no rexistro de médicos de Medicina Social expedido pola «Sociaal-Geneskundigen Registratie-Commissie (SGRC)» (Comisión de Rexistro de Médicos de Medicina Social).

No Reino Unido:

«Certificate of completion of specialist training» (certificado de formación especializada), expedido pola autoridade competente facultada para tal fin.

En Grecia:

«Τίτλος Ιατρικής ειδικότητας» (título de especialización en medicina), expedido polas prefecturas.

En Portugal:

1. «Grau de Assistente» expedido polas autoridades competentes do Ministerio da Saúde, ou

2. «Título de Especialista» expedido polo Colexio de Médicos.

En Austria:

«Facharzt Diplom» (título de especialista médico) expedido polas autoridades competentes.

En Finlandia:

«Todistus erikoislääkarin tutkinnosta/Betyg över specialläkarexamen» (certificado de grao de especialista médico) expedido polas autoridades competentes.

En Islandia:

«Sérfræðileyfi» (título de especialista médico) expedido polo Ministerio de Saúde.

En Liechtenstein:

Os diplomas, certificados e outros títulos expedidos noutro Estado no que se aplique esta directiva e que apareza na relación deste artigo, xunto cun certificado sobre a formación práctica realizada, expedido polas autoridades competentes.

En Noruega:

«Bevis for tillatelse til a benytte spesialisttittelen» (certificado do dereito de usa-lo título de especialista) expedido polas autoridades competentes.

En Suecia:

«Bevis om specialistkompetens som läkare utfärdat av socialstyrelsen» (certificado do dereito de usa-lo título de especialista) expedido polo Comité Nacional de Saúde e Benestar.

2. Denominacións en vigor nos estados membros, correspondentes ás formacións especializadas

A) *Comúns a tódolos estados membros da Unión Europea e a aqueles signatarios do Acordo sobre o espazo económico europeo para os que se inclúan*

1.ª Anestesia-reanimación:

Alemaña: Anästhesiologie.

Bélxica: Anesthésiologie/Anesthesiologie.

Dinamarca: Anaesthesiologi.

Francia: Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale.

Irlanda: Anaesthetics.

Italia: Anestesia e Rianimazione.

Luxemburgo: Anesthésie-Réanimation.

Países Baixos: Anesthesiologie.

Reino Unido: Anaesthetics.

Grecia: Αναισθησιολογία.

España: Anestesiología y Reanimación.

Portugal: Anestesiologia.

Austria: Anästhesiologie und Intensivmedizin.

Finlandia: Anestesiologia/Anesthesiologi.

Islandia: Svæfingalækningar.

Liechtenstein: Anästhesiologie.

Noruega: Anesthesiologi.

Suecia: Anestesi och intensivvård.

2.ª Cirurxía xeral:

Alemaña: Chirurgie.

Bélxica: Chirurgie/Heelkunde.

Dinamarca: Kirurgi eller Kirurgiske Sygdomme.

Francia: Chirurgie Générale.

Irlanda: General Surgery.

Italia: Chirurgia Generale.

Luxemburgo: Chirurgie Générale.

Países Baixos: Heelkunde.

Reino Unido: General Surgery.

Grecia: Ωειρουργική.

España: Cirugía General y del Aparato Digestivo.

Portugal: Cirurgia Geral.

Austria: Chirurgie.

Finlandia: Kirurgia/Kirurgi.

Islandia: Almennar skoolækningar.

Liechtenstein: Chirurgie.

Noruega: Generell kirurgi.

Suecia: Kirurgi.

3.ª Neurocirurxía:

Alemaña: Neurochirurgie.

Bélxica: Neurochirurgie/Neurochirurgie.

Dinamarca: Neurokirurgi eller Kirurgiske Nervesygdomme.

Francia: Neurochirurgie.

Irlanda: Neurological Surgery.

Italia: Neurochirurgia.

Luxemburgo: Neurochirurgie.

Países Baixos: Neurochirurgie.

Reino Unido: Neurosurgery.

Grecia: Νευροχειρουργική.

España: Neurocirugía.

Portugal: Neurocirurgia.

Austria: Neurochirurgie.

Finlandia: Neurokirurgia/Neurokirurgi.

Islandia: Taugaskurðlækningar.

Liechtenstein: Neurochirurgie.

Noruega: Nevrokirurgi.

Suecia: Neurokirurgi.

4.ª Xinecoloxía e Obstetricia:

Alemaña: Frauenheilkunde und Geburtshilfe.

Bélxica: Gynécologie-Obstétrique/Gynecologie-Verloskunde.

Dinamarca: Gynaecologi og Obstetrik eller Kvinde-sygdomme of Fødselshjælp.

Francia: Gynécologie-Obstétrique.

Irlanda: Obstetrics and Gynaecology.

Italia: Ginecologia e Ostetricia.

Luxemburgo: Gynécologie-Obstétrique.

Países Baixos: Verloskunde en Gynaecology.

Reino Unido: Obstetrics and Gynaecology.

Grecia: Γυναικολογία-γυναικολογία.

España: Obstetricia y Ginecología.

Portugal: Ginecologia e Obstetricia.

Austria: Frauenheilkunde und Geburtshilfe.

Finlandia: Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar.

Islandia: Kvenlækningar.

Liechtenstein: Gynäkologie und Geburtshilfe.

Noruega: Fødselshjelp og Kvinnesykdommer.

Suecia: Obstetrik och gynekologi.

5.^a Medicina interna:

Alemaña: Innere Medizin.

Bélxica: Médecine Interne/Inwendige Geneeskunde.

Dinamarca: Intern Medicin eller Medicinske Sygdomme.

Francia: Médecine Interne.
 Irlanda: General (Internal) Medicine.
 Italia: Medicina Interna.
 Luxemburgo: Maladies Internes.
 Países Baixos: Inwendige Geneeskunde.
 Reino Unido: General (Internal) Medicine.
 Grecia: Παθολογία.
 España: Medicina Interna.
 Portugal: Medicina Interna.
 Austria: Innere Medizin.
 Finlandia: Sisätaudit/Inremedicin.
 Islandia: Lyflækningar.
 Liechtenstein: Innere Medizin.
 Noruega: Indremedisin.
 Suecia: Internmedicin.

6.ª Oftalmoloxía:

Alemaña: Augenheilkunde.
 Bélxica: Ophtalmologie/Oftalmologie.
 Dinamarca: Oftalmologi eller Ojensygdomme.
 Francia: Ophtalmologie.
 Irlanda: Ophthalmology.
 Italia: Oftalmologia.
 Luxemburgo: Ophtalmologie.
 Países Baixos: Oogheelkunde.
 Reino Unido: Ophthalmology.
 Grecia: Οφθαλμολογία.
 España: Oftalmología.
 Portugal: Oftalmologia.
 Austria: Augeheilkunde und Optometrie.
 Finlandia: Silmätaudit/Ögonsjukdomar.
 Islandia: Augnlækningar.
 Liechtenstein: Augenheilkunde.
 Noruega: øyesykdommer.
 Suecia: Ögonsjukdomar (oftalmologi).

7.ª Otorrinolaringoloxía:

Alemaña: Hals-Nasen-Ohrenheilkunde.
 Bélxica: Oto-rhino-Laryngologie/Otorhinolaryngologie.
 Dinamarca: Oto-rhino-Laryngologi eller Ore-Næse-Halssygdomme.
 Francia: Oto-rhino-Laryngologie.
 Irlanda: Otolaryngology.
 Italia: Otorinolaringoiatria.
 Luxemburgo: Oto-rhino-Laryngologie.
 Países Baixos: Keel-,neus-en oorheelkunde.
 Reino Unido: Otolaryngology.
 Grecia: Ωτορινολαρυγγολογία.
 España: Otorrinolaringología.
 Portugal: Otorrinolaringologia.
 Austria: Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten.
 Finlandia: Korva, nenä- ja kurkkutaudit/ Öron-, näsoch strupsjukdomar.
 Islandia: Háls-, nef- og eyrnalækningar.
 Liechtenstein: Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten.
 Noruega: øre-nese-halssykdommer.
 Suecia: Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi).

8.ª Pediatría:

Alemaña: Kinderheilkunde.
 Bélxica: Pédiatrie/Kindergeneeskunde.
 Dinamarca: Pædiatri eller Børnesygdomme.
 Francia: Pédiatrie.
 Irlanda: Pædiatrics.
 Italia: Pediatria.
 Luxemburgo: Pédiatrie.
 Países Baixos: Kindergeneeskunde.
 Reino Unido: Paediatrics.
 Grecia: Παιδιατρική.
 España: Pediatría y sus Areas Específicas.
 Portugal: Pediatria.

Austria: Kinder- und Jugendheilkunde.
 Finlandia: Lastentaudit/Barnsjukdomar.
 Islandia: Barnalækningar.
 Liechtenstein: Kinderheilkunde.
 Noruega: Barnesykdommer.
 Suecia: Barn-och ungdomsmedicin.

9.ª Medicina das vías respiratorias:

Alemaña: Lungen- und Bronchialheilkunde.
 Bélxica: Pneumologie/Pneumologie.
 Dinamarca: Medicinske Lungesygdomme.
 Francia: Pneumologie.
 Irlanda: Respiratory Medicine.
 Italia: Malattie dell'Aparato Respiratorio.
 Luxemburgo: Pneumo-Phtisiologie.
 Países Baixos: Longziekten en tuberculose.
 Reino Unido: Respiratory Medicine.
 Grecia: Υμιατιολογία-Νευμονολογία.
 España: Neumología.
 Portugal: Pneumologia.
 Austria: Lungenkrankheiten.
 Finlandia: Keuhkosairaudet/Lungsjukdomar.
 Islandia: Lungnalækningar.
 Liechtenstein: Lungenkrankheiten.
 Noruega: Lungesykdømmmer.
 Suecia: Lungsjukdomar (pneumonologi).

10.ª Uroloxía:

Alemaña: Urologie.
 Bélxica: Urologie/Urologie.
 Dinamarca: Urologi eller Urinvejenes Kirurgiske Sygdomme.
 Francia: Chirurgie Urologique.
 Irlanda: Urology.
 Italia: Urologia.
 Luxemburgo: Urologie.
 Países Baixos: Urologie.
 Reino Unido: Urology.
 Grecia: Ουρολογία.
 España: Urología.
 Portugal: Urologia.
 Austria: Urologie.
 Finlandia: Urologia/Urologi.
 Islandia: Pvagfæraskurðlækningar.
 Liechtenstein: Urologie.
 Noruega: Urologi.
 Suecia: Urologi.

11.ª Ortopedia:

Alemaña: Orthopädie.
 Bélxica: Orthopédie/Orthopedie.
 Dinamarca: Ortopædisk Kirurgi.
 Francia: Chirurgie Orthopédique et Traumatologie.
 Irlanda: Orthopaedic Surgery.
 Italia: Ortopedia e Traumatologia.
 Luxemburgo: Orthopédie.
 Países Baixos: Orthopedie.
 Reino Unido: Trauma and Orthopaedic Surgery.
 Grecia: Ορθοπεδική.
 España: Traumatología y Cirugía Ortopédica.
 Portugal: Ortopedia.
 Austria: Orthopädie und orthopädische Chirurgie.
 Finlandia: Ortopedia ja traumatologia/Ortopedioch traumatologi.
 Islandia: Bæklunarskurðlækningar.
 Liechtenstein: Orthopädische Chirurgie.
 Noruega: Ortopedisk kirurgi.
 Suecia: Ortopedi.

12.ª Anatomía Patolóxica:

Alemaña: Pathologie.
 Bélxica: Anatomie Pathologique/Pathologische Anatomie.

Dinamarca: Patologisk Anatomi og Histologi eller, Vævsundersøgelse.

Francia: Anatomie et Cythologie Pathologique.

Irlanda: Morbid Anatomy and Histopathology.

Italia: Anatomia Patologica.

Luxemburgo: Anatomie Pathologique.

Países Baixos: Pathologische Anatomie.

Reino Unido: Histopathology.

Grecia: Παθολογική Ανατομική.

España: Anatomía Patológica.

Portugal: Anatomia Patológica.

Austria: Pathologie.

Finlandia: Patologia/Patologi.

Islandia: Liffærameinafræði.

Liechtenstein: Pathologie.

Noruega: Patologi.

Suecia: Klinisk patologi.

13.ª Neuroloxía:

Alemaña: Neurologie.

Bélxica: Neurologie/Neurologie.

Dinamarca: Neuromedicin eller Medicinske Nervesygdomme.

Francia: Neurologie.

Irlanda: Neurology.

Italia: Neurologia.

Luxemburgo: Neurologie.

Países Baixos: Neurologie.

Reino Unido: Neurology.

Grecia: Νευρολογία.

España: Neurología.

Portugal: Neurologia.

Austria: Neurologie.

Finlandia: Neurologia/Neurologi.

Islandia: Taugalækningar.

Liechtenstein: Neurologie.

Noruega: Nevrologi.

Suecia: Neurologi.

14.ª Psiquiatría:

Alemaña: Psychiatrie.

Bélxica: Psychiatrie/Psychiatrie.

Dinamarca: Psykiatri.

Francia: Psychiatrie.

Irlanda: Psychiatry.

Italia: Psichiatria.

Luxemburgo: Psychiatrie.

Países Baixos: Psychiatrie.

Reino Unido: General Psychiatry.

Grecia: Ψυχιατρική.

España: Psiquiatría.

Portugal: Psiquiatria.

Austria: Psychiatrie.

Finlandia: Psykiatria/Psykiatri.

Islandia: Geðlækningar.

Liechtenstein: Psychiatrie und psychotherapie.

Noruega: Psykiatri.

Suecia: Psykiatri.

15.^a Radiodiagnóstico:

Alemaña: Radiologische Diagnostik.

Bélxica: Radiodiagnostic/Röntgendiagnose.

Dinamarca: Diagnostik Radiologi eller Røntgenundersøgelse.

Francia: Radiodiagnostic et imagerie médicale.

Irlanda: Diagnostic Radiology.

Italia: Radiodiagnostica.

Luxemburgo: Radiodiagnostic.

Países Baixos: Radiodiagnostiek.

Reino Unido: Clinical Radiology.

Grecia: Ακτινοδιαγνωστική.

España: Radiodiagnóstico.

Portugal: Radiodiagnóstico.

Austria: Medizinische Radiologie-Diagnostik.

Finlandia: Radiologia/Radiologi.

Liechtenstein: Medizinische Radiologie.

Suecia: Medicinsk Radiologi.

16.ª Oncoloxía Radioterápica:

Alemaña: Strahlentherapie.

Bélxica: Radio-et Radiumthérapie/Radio-en Radium therapie.

Dinamarca: Terapeutisk Radiologi eller Stralebehandling.

Francia: Oncologie, option Radiothérapie.

Irlanda: Radiotherapy.

Italia: Radioterapia.

Luxemburgo: Radiothérapie.

Países Baixos: Radiotherapie.

Reino Unido: Clinical Oncology.

Grecia: Ακτινοθεραπευτική-Ογκολογία.

España: Oncología Radioterápica.

Portugal: Radioterapia.

Austria: Strahlentherapie-Radio-Onkologie.

Finlandia: Syöpätaudit ja sädehoito/Cancersjukdomar och radioterapi.

Noruega: Onkologi.

Suecia: Onkologi.

B) Comúns a dous ou máis estados membros

1.^a Bioloxía Clínica:

Bélxica: Biologie Clinique/Klinische Biologie.

Francia: Biologie Médicale.

Italia: Patologia Clinica.

Luxemburgo: Biologie Clinique

España: Análisis Clínicos.

Portugal: Patologia Clínica.

Austria: Medizinische Biologie.

2.ª Microbioloxía-Bacterioloxía:

Alemaña: Mikrobiologie und Infektionsepidemiologie.

Dinamarca: Klinisk Mikrobiologi.

Irlanda: Microbiology.

Italia: Microbiologia e Virologia.

Luxemburgo: Microbiologie.

Países Baixos: Medische Microbiologie.

Reino Unido: Medical Microbiology and Virology.

Grecia: Μικροβιολογία.

España: Microbiología y Parasitología.

Austria: Hygiene und Mikrobiologie.

Finlandia: Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi.

Islandia: Sýklafræði.

Noruega: Medisinsk mikrobiologi.

Suecia: Klinisk bakteriologi.

3.ª Química Biolóxica:

Dinamarca: Klinisk Kemi.

Irlanda: Chemical Pathology.

Italia: Biochimica Clinica.

Luxemburgo: Chimie Biologique.

Países Baixos: Klinische Chemie.

Reino Unido: Chemical Pathology.

España: Bioquímica Clínica.

Austria: Medizinische und Chemische Labordiagnostik.

Finlandia: Kliininen kemia/Klinisk kemi.

Noruega: Klinisk kjemi.

Suecia: Klinisk kemi.

- 4.ª Inmunoloxía:
 Irlanda: Clinical Immunology.
 Reino Unido: Immunology.
 España: Inmunología.
 Austria: Immunologie.
 Finlandia: Immunologia/immunologi.
 Islandia: Onæmisfræði.
 Noruega: Immunologi og transfusjonsmedisin.
 Suecia: Klinisk immunologi.
- 5.ª Cirurxía Plástica Reparadora:
 Bélxica: Chirurgie Plastique/Plastische Heelkunde.
 Dinamarca: Plastikkirurgi.
 Francia: Chirurgie Plastique, Reconstructrice et Esthétique.
 Irlanda: Plastic Surgery.
 Italia: Chirurgia Plastica e Ricostruttiva.
 Luxemburgo: Chirurgie Plastique.
 Países Baixos: Plastische Chirurgie.
 Reino Unido: Plastic Surgery.
 Grecia: Πλαστική Χειρουργική.
 España: Cirugía Plástica y Reparadora.
 Portugal: Cirurgia Plástica e Reconstructiva.
 Austria: Plastische Chirurgie.
 Finlandia: Plastiikkirurgia/Plastikkirurgi.
 Islandia: Lytalækningar.
 Noruega: Plastikkirurgi.
 Suecia: Plastikkirurgi.
- 6.ª Cirurxía Torácica:
 Bélxica: Chirurgie Thoracique/Heelkunde op de Thorax.
 Dinamarca: Thoraxkirurgi eller Brysthulens Kirurgiske Sygdomme.
 Francia: Chirurgie Thoracique et Cardio-vasculaire.
 Irlanda: Thoracic Surgery.
 Italia: Chirurgia Toracica.
 Luxemburgo: Chirurgie Thoracique.
 Países Baixos: Cardio-Pulmonale Chirurgie.
 Reino Unido: Cardio-Thoracic Surgery.
 Grecia: Χειρουργική Θώρακας.
 España: Cirugía Torácica.
 Portugal: Cirurgia Cardio-Torácica.
 Finlandia: Thorax- ja verisuonikirurgia/Thoraxoch kärlkirurgi.
 Islandia: Brjósthólsskurðlækningar.
 Noruega: Thoraxkirurgi.
 Suecia: Thoraxkirurgi.
- 7.ª Cirurxía Pediátrica:
 Francia: Chirurgie Infantile.
 Irlanda: Paediatric Surgery.
 Italia: Chirurgia Pediatrica.
 Luxemburgo: Chirurgie Pédiatrique.
 Reino Unido: Paediatric Surgery.
 Grecia: Χειρουργική Παιδών.
 España: Cirugía Pediátrica.
 Portugal: Cirurgia Pediátrica.
 Finlandia: Lastenkirurgia/Barnkirurgi.
 Islandia: Barnaskurðlækningar.
 Noruega: Barnekirurgi.
 Suecia: Barn-och ungdomskirurgi.
- 8.ª Cirurxía dos Vasos:
 Bélxica: Chirurgie des Vaisseaux/Bloedvatenheelkunde.
 Francia: Chirurgie Vasculaire.
 Italia: Chirurgia Vascolare.
 Luxemburgo: Chirurgie Cardio-Vasculaire.
 Grecia: Αγγειοχειρουργική.
 España: Angiología y Cirugía Vascolar.
 Portugal: Cirurgia Vascolar.
- Islandia: Æðaskurðlækningar.
 Noruega: Karkirurgi.
- 9.ª Cardioloxía:
 Bélxica: Cardiologie/Cardiologie.
 Dinamarca: Cardiologi eller Hjerte-og Kredslobssygdomme.
 Francia: Pathologie Cardio-Vasculaire.
 Irlanda: Cardiology.
 Italia: Cardiologia.
 Luxemburgo: Cardiologie et Angiologie.
 Países Baixos: Cardiologie.
 Reino Unido: Cardiology.
 Grecia: Καρδιολογία.
 España: Cardiología.
 Portugal: Cardiologia.
 Finlandia: Kardiologia/Kardiologi.
 Islandia: Hjartalækningar.
 Noruega: Hjertesykdommer.
 Suecia: Kardiologi.
- 10.ª Aparello Dixestivo:
 Bélxica: Gastro-Entérologie/Gastro-enterologie.
 Dinamarca: Medicinsk Gastroenterologi eller Medicinske Mave-Tarmsygdomme.
 Francia: Gastro-entérologie et Hépatologie.
 Irlanda: Gastroenterology.
 Italia: Gastroenterologia.
 Luxemburgo: Gastro-Entérologie.
 Países Baixos: Gastro-Enterologie.
 Reino Unido: Gastroenterology.
 Grecia: Γαστρεντερολογία.
 España: Aparato Digestivo.
 Portugal: Gastreenterologia.
 Finlandia: Gastroenterologia/Gastroenterologi.
 Islandia: Meltingarlækningar.
 Noruega: Fordøysessykdommer.
 Suecia: Medicinsk Gastro-Enterologi och Hepatologi.
- 11.ª Reumatoloxía:
 Bélxica: Rhumatologie/Reumatologie.
 Dinamarca: Reumatologi.
 Francia: Rhumatologie.
 Irlanda: Rheumatology.
 Italia: Reumatologia.
 Luxemburgo: Rhumatologie.
 Países Baixos: Reumatologie.
 Reino Unido: Rheumatology.
 Grecia: Ρευματολογία.
 España: Reumatología.
 Portugal: Reumatologia.
 Finlandia: Reumatologia/Reumatologi.
 Islandia: Gigtlækningar.
 Liechtenstein: Rheumatologie.
 Noruega: Revmatologi.
 Suecia: Reumatologi.
- 12.ª Hematoloxía e Hemoterapia:
 Irlanda: Haematology.
 Italia: Ematologia.
 Luxemburgo: Hématologie.
 Reino Unido: Haematology.
 Grecia: Αιματολογία.
 España: Hematología y Hemoterapia.
 Portugal: Imuno-Hemoterapia.
 Finlandia: Kliininen hematologia/Klinisk hematologi.
 Islandia: Blóðmeinafræði.
 Noruega: Blodsykdommer.
 Suecia: Hematologi.
- 13.ª Endocrinoloxía e Nutrición:
 Francia: Endocrinologie-Maladies Métaboliques.
 Irlanda: Endocrinology and Diabetes Mellitus.

Italia: Endocrinologia e Malattie del Ricambio.
Luxemburgo: Endocrinologie, Maladies du Métabolisme et de la Nutrition.

Reino Unido: Endocrinology and Diabetes Mellitus.

Grecia: Ενδοκρινολογία.

España: Endocrinología y Nutrición.

Portugal: Endocrinologia-Nutrição.

Finlandia: Endokrinologia/Endokrinologi.

Islandia: Efnaskipta-op innkirtlalækningar.

Noruega: Endokrinologi.

Suecia: Endokrinologi.

14.ª Rehabilitación:

Bélxica: Médecine Physique/Fysische Geneeskunde.

Dinamarca: Fysiurgi og Rehabilitering.

Francia: Rééducation et Réadaptation Fonctionnelles.

Italia: Medicina Fisica e Riabilitazione.

Luxemburgo: Rééducation et Réadaptation Fonctionnelles.

Países Baixos: Revalidatie.

Grecia: Υγισική Ιατρική και Αποκατάσταση.

España: Rehabilitación.

Portugal: Fisiatria.

Austria: Physikalische Medizin.

Finlandia: Fysiatria/Fysiatri.

Islandia: Orku-og endurhæfingarlækningar.

Liechtenstein: Physikalische Medizin und Rehabilitation.

Noruega: Fysikalsk medisn og rehabilitering.

Suecia: Rehabiliteringsmedicin.

15.ª Estomatología:

Francia: Stomatologie.

Italia: Odontostomatologia.

Luxemburgo: Stomatologie.

España: Estomatología.

Portugal: Estomatologia.

16.ª Dermato-Venereología:

Alemaña: Dermatologie und Venerologie.

Bélxica: Dermato-Vénérologie/Dermato-Venereologie.

Dinamarca: Dermato-Venerologi eller hud-og Kønssygdomme.

Francia: Dermatologie et Vénérologie.

Italia: Dermatologia e Venerologia.

Luxemburgo: Dermato-Vénérologie.

Países Baixos: Dermatologie en Venerologie.

Grecia: Δερματολογία-Αφροδιτιολογία.

España: Dermatología Médico-Quirúrgica y Venereología.

Portugal: Dermatovenereologia.

Austria: Haut-und Geschlechtskrankheiten.

Finlandia: Iho-ja Sukupuolitaudit/Hud-och Könssjukdomar.

Islandia: Húd-og Kynsjúkdomalækningar.

Liechtenstein: Dermatologie und Venereologie.

Noruega: Hud-og Veneriske Sykdommer.

Suecia: Hud-och Könssjukdomar.

17.^a Xeriatría:

Irlanda: Geriatrics.

Italia: Geriatria.

Países Baixos: Klinische Geriatrie.

Reino Unido: Geriatric Medicine.

España: Geriatría.

Finlandia: Geriatria/Geriatri.

Islandia: Oldrunarlækningar.

Liechtenstein: Geriatrie.

Noruega: Geriatri.

Suecia: Geriatrik.

18.^a Enfermidades Renais:

Dinamarca: Nefrologi eller Medicinske Nyresygdomme.

Francia: Néphrologie.

Irlanda: Nephrology.

Italia: Nefrologia.

Luxemburgo: Néphrologie.

Reino Unido: Renal Medicine.

Grecia: Νεφρολογία.

España: Nefrología.

Portugal: Nefrologia.

Finlandia: Nefrologia/Nefrologi.

Islandia: Nyrnalækningar.

Noruega: Nyresykdommer.

Suecia: Medicinska njursjukdomar (nefrologi).

19.ª Farmacología:

Alemaña: Pharmakologie.

Irlanda: Clinical Pharmacology and Therapeutics.

Reino Unido: Clinical Pharmacology and Therapeutics.

España: Farmacología Clínica.

Austria: Pharmakologie und Toxicologie.

Finlandia: Kliininen farmakologia/Klinisk farmakologi.

Islandia: Lyfjafraði.

Noruega: Klinisk farmakologi.

Suecia: Klinisk farmakologi.

20.ª Alergología:

Italia: Allergologia ed Immunologia Clinica.

Países Baixos: Allergologie.

Grecia: Αλλεργολογία.

España: Alergología.

Portugal: Imunoalergologia.

Finlandia: Allergologia/Allergologi.

Islandia: Félagslakningar.

Suecia: Allergisjukdomar.

21.ª Medicina Nuclear:

Alemaña: Nuklearmedizin.

Bélxica: Médecine Nucléaire/Nucleaire Geneeskunde.

Francia: Médecine Nucléaire.

Italia: Medicina Nucleare.

Luxemburgo: Médecine Nucléaire.

Países Baixos: Nucleaire Geneeskunde.

Reino Unido: Nuclear Medicine.

Grecia: Πυρηνική Ιατρική.

España: Medicina Nuclear.

Portugal: Medicina Nuclear.

Austria: Nuklearmedizin.

Finlandia: Isotooppitutkimukset/Isotopundersökningar.

22.^a Cirurxía Maxilo-Facial (formación básica de médico):

Francia: Chirurgie Maxillo-Faciale et Stomatologie.

Italia: Chirurgia Maxillo-Facciale.

España: Cirugía Maxilofacial.

Luxemburgo: Chirurgie Maxillo-Faciale.

23.^a Neurofisiología:

Dinamarca: Klinisk Neurofysiologi.

España: Neurofisiología Clínica.

Irlanda: Neurophysiology

Suecia: Klinisk Neurofysiologi.

Reino Unido: Clinical Neurophysiology.

24.ª Medicina Preventiva e Saúde Pública:

España: Medicina Preventiva y Salud Pública.

Francia: Santé Publique et médecine sociale.

Irlanda: Community Medicine.

Italia: Igiene e Medicina Sociale.

Suecia: Socialmedicin.
 Reino Unido: Public Health Medicine.
 Grecia: Κοινωνική Ιατρική.
 Austria: Sozialmedizin.
 Finlandia: Terveystieteiden tutkimuskeskus/hälsövärd.
 Islandia: Embættislæknir.
 Liechtenstein: Prävention und Gesundheitswesen.
 Noruega: Samfunnsmedisin.

ANEXO III

Condicions de formación dos médicos

1. A formación acreditada debe comportar:
 - a) Un coñecemento axeitado das ciencias nas que se funda a medicina, así como unha boa comprensión dos métodos científicos incluídos os principios de medida das funcións biolóxicas, da avaliación dos feitos cientificamente probados e da análise de datos.
 - b) Un coñecemento axeitado da estrutura, das funcións e do comportamento dos seres humanos, sans e enfermos, así como das relacións entre o estado de saúde do home e o seu contorno físico ou social.
 - c) Un coñecemento suficiente das materias e das prácticas clínicas que lle proporcione unha visión coherente das enfermidades mentais e físicas, da medicina nos seus aspectos preventivo, do diagnóstico e terapéutico, así como da reprodución humana.
 - d) Unha experiencia clínica axeitada adquirida en hospitais baixo a vixilancia pertinente.
2. Esta formación médica total comprenderá, polo menos, seis anos de estudos ou cinco mil cincocentas horas de ensinanza teórica e práctica impartidas nunha universidade ou baixo o control dunha universidade.

ANEXO IV

Condicions de formación dos médicos especialistas

1. A formación que permita a obtención dun diploma, certificado ou outro título de médico especialista responderá, polo menos, ás condicións seguintes:
 - a) Co cumprimento e validación, previos, de seis anos de estudos no marco do ciclo de formación de médico, coas condicións mencionadas no anexo III.
 - b) Recibindo un ensino teórico e práctico.
 - c) Desenvolvendo unha formación a tempo completo e baixo o control das autoridades ou organismos competentes.
 - d) Levando a cabo a formación nun centro universitario, nun centro hospitalario e universitario ou, se é o caso, nun establecemento sanitario autorizado para tal fin polas autoridades ou organismos competentes.
 - e) Realizando a formación en postos específicos recoñecidos polas autoridades competentes.
 - f) Participando persoalmente, como médico candidato a especialista, na totalidade das actividades médicas dos servizos, incluídas as gardas, e nas responsabilidades dos servizos de que se trate.
 - g) Dedicando a esta formación práctica e teórica toda a súa actividade profesional durante toda a semana de traballo e durante todo o ano.
 - h) Recibindo unha retribución adecuada.
2. A concesión dun diploma, certificado ou outro título de médico especialista subordinase á posesión dun dos diplomas, certificados ou outros títulos de médico.
3. A duración mínima das formacións especializadas citadas a continuación non serán inferiores ás que se especifican en cada caso:

Cinco anos: Cirurxía Xeral, Neurocirurxía, Medicina Interna, Uroloxía, Ortopedia, Cirurxía Plástica Reparado

ra, Cirurxía Torácica, Cirurxía Pediátrica, Cirurxía dos Vasos, Cirurxía Maxilofacial.

Catro anos: Xinecoloxía-Obstetricia, Pediatría, Medicina das Vías Respiratorias, Cardioloxía, Aparello Dixectivo, Neuroloxía, Reumatoloxía, Psiquiatría, Bioloxía Clínica, Radiodiagnóstico, Oncoloxía Radioterápica, Farmacoloxía, Microbioloxía-Bacterioloxía, Anatomía Patolóxica, Química Biolóxica, Inmunoloxía, Xeriatría, Enfermidades Renais, Hematoloxía e Hemoterapia, Medicina Nuclear, Neurofisioloxía, Medicina Preventiva e Saúde Pública.

Tres anos: Anestesia-Reanimación, Oftalmoloxía, Otorrinolaringoloxía, Endocrinoloxía e Nutrición, Rehabilitación, Estomatoloxía, Dermatovenereoloxía, Alergoloxía.

MINISTERIO DE AGRICULTURA, PESCA E ALIMENTACIÓN

4698 *REAL DECRETO 348/2000, do 10 de marzo, polo que se incorpora ó ordenamento xurídico a Directiva 98/58/CE, relativa á protección dos animais nas explotacións gandeiras.* («BOE» 61, do 11-3-2000.)

O Parlamento Europeo na súa Resolución do 20 de febreiro de 1987, sobre a política relativa ó benestar dos animais de cría, instou a Comisión a presentar propostas de normativas comunitarias que abranguerán os aspectos xerais da cría de animais en explotacións gandeiras.

A declaración número 24, anexa á acta final do Tratado da Unión Europea, invita as institucións europeas e os estados membros a teren plenamente en conta, ó elaboraren e aplicaren lexislación comunitaria, especialmente no ámbito da política agraria común, as esixencias de benestar dos animais.

O Convenio Europeo do 10 de marzo de 1976, ratificado por España mediante Instrumento do 21 de abril de 1988, recolle as normas mínimas sobre protección de animais en explotacións gandeiras.

A Unión Europea, como consecuencia de que tódolos estados membros ratificaron o citado convenio europeo de protección dos animais en explotacións gandeiras, procedeu á súa aprobación e a depositalo instrumento de aprobación correspondente.

A Unión Europea, seguindo as recomendacións do Parlamento Europeo e a invitación da Declaración número 24 do Tratado da Unión Europea e considerando que, como parte contratante, ten a obriga de aplica-los principios establecidos no Convenio de protección dos animais en explotacións gandeiras, procedeu a adoptar a Directiva 98/58/CE, que inclúe os principios de provisión, estabulación, comida, auga e coidados adecuados ás necesidades fisiolóxicas e etolóxicas dos animais, de acordo coa experiencia adquirida e os coñecementos científicos.

Desta forma, preténdese protexe-los animais nas explotacións gandeiras, así como evitar distorsións no desenvolvemento da produción e propicia-lo bo funcionamento da organización do mercado de animais.

Faise necesaria, por tanto, a incorporación ó ordenamento xurídico español da Directiva 98/58/CE, que se efectúa a través do presente real decreto, que ten carácter de normativa básica, dictado ó abeiro das competencias atribuídas ó Estado con carácter exclusivo no artigo 149.1.13.^a e 16.ª da Constitución, sobre bases